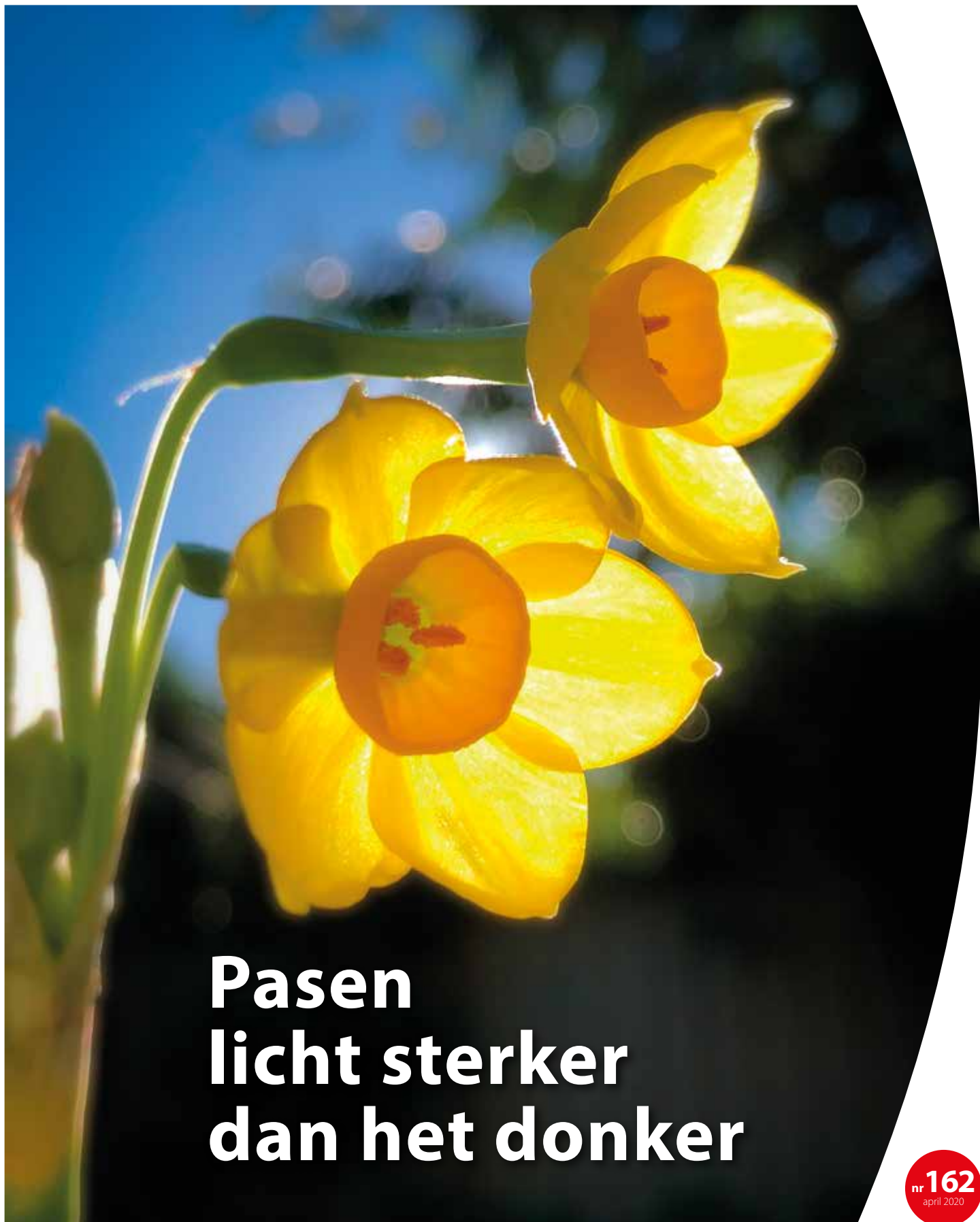

Contact blad

**Pasen
licht sterker
dan het donker**

Colofon

Het *Contactblad* is een uitgave van Johanniter Nederland. Het tijdschrift wordt verspreid onder alle vrijwilligers en andere betrokkenen van Johanniter Nederland. Het *Contactblad* verschijnt drie keer per jaar.

Redactie

Joke Bos-Sinoo, Karel Greven, Sacha Jansen, Katinka Kersting, David van Lennep, Joost Röselaers

Bijdragen

Iedereen is van harte uitgenodigd mee te denken over interessante of zinvolle artikelen in het tijdschrift. We verzoeken u echter niet zomaar kopij in te zenden, maar vooraf even contact op te nemen met de redactie.

Contact

Voor alle zaken betreffende de inhoud van het tijdschrift kunt u contact opnemen met Katinka Kersting.

T 070 – 364 9920

E kersting@johanniter.nl

Fotografie

Sabrina Luthjens, diverse vrijwilligers

Vormgeving

www.makingwaves.nl

Druk

De Hoop Grafisch Centrum, Dordrecht

Johanniter Nederland

Lange Voorhout 48, 2514 EG Den Haag

T 070 – 364 9920

F 070 – 356 1137

E info@johanniter.nl

W www.johanniter.nl

Bankrekening: NL38 ABNA 0258538147

Johanniter Nederland werkt mét mensen vóór mensen.

Onze vrijwilligers zetten zich in voor diegenen die door ziekte,

ouderdom, een beperking of sociaal isolement minder vanzelfsprekend

kunnen meedoen in de samenleving. Wij nemen praktisch drempels

weg, zorgen voor plezierige momenten en creëren een breed scala aan

ontmoetingen. Hiermee verrijken wij het leven van alle betrokkenen.

In onze visie moet hulp geven en hulp ontvangen vanzelfsprekend zijn.

Van de redactie

Vandaag 23 maart. Mijn column moet worden aangepast omdat ontwikkelingen rond het Coronavirus elkaar in ijltempo opvolgen. Verwarrende tijden, niemand, echt niemand kan voorzien hoe de nabije toekomst eruit gaat zien. Meningingen van deskundigen buitelen over elkaar heen, de regering moet 100% beslissingen nemen op basis van, zoals ze zelf zegt, 50% kennis. De oppositie bekritiseert het beleid fel, maar weet het zelf ook niet.

Wonden we ons een paar weken geleden op over CO₂, vluchtelingencrisis, grillige wereldpolitiek, nu draait ons leven om 'hoe blijven we Corona-vrij'. Wat we daarvoor moeten doen en laten raakt ons allemaal diep: zoveel mogelijk binnenblijven terwijl de lente zich buiten van haar uitbundige kant laat zien, geen persoonlijk contact met ouderen in verpleeghuizen, met (klein) kinderen. Geen gepaste eerbied bij het afscheid van een overleden dierbare. Met deze situaties hebben we allemaal te maken, geen ontsnappen mogelijk. Kind en kleinkind alleen van afstand te mogen toezwaaien zal nooit wennen. Wat voelen we ons onmachtig.

Vaak moet ik deze dagen denken aan de Tweede Wereldoorlog. Ook toen moesten mensen voor hun eigen veiligheid binnen blijven, was er onzekerheid over voedselvoorziening, gemis aan contact met geliefden en vooral: wanneer houdt dit op? Wij moeten nu verder en het is goed om onze zegeningen tellen, we moeten de energie die we in (vrijwilligers)werk niet kwijt kunnen, inzetten om deze onzekere tijden het hoofd te bieden. Want ondanks alle beperkingen zijn er 'veel mogelijkheden van hartelijkheid en kleine goedheden met elkaar te delen' zoals u in het artikel 'La petite bonté' kunt lezen.

Vergeleken met toen zijn er nu zoveel meer mogelijkheden om met elkaar in contact te blijven. En dat doen we! Er zijn veel mooie initiatieven. Studenten die digitaal examenkandidaten helpen, kleinkinderen die Skypen met grootouders. Een bloemetje voor een oudere alleenstaande, een glimlach naar elkaar op straat in plaats van angstig om elkaar heenlopen. Laten we doen wat binnen onze mogelijkheden ligt. Dat geeft positieve energie, dat geeft glans aan de dag.

Regering en hulpverleners wensen we veel wijsheid en sterkte. De redactie hoopt dat u ook het volgende *Contactblad* in gezondheid mag ontvangen!

JOKE BOS

Inhoudsopgave

Gluren bij de burens

Dat vrijwilligerswerk de smeerolie van onze maatschappij is, daar twijfelt niemand aan. Het verenigingsleven draait daarop. In dit nummer besteden we aandacht aan een sportvereniging. Een bijzondere sportvereniging. We waren te gast bij de Koninklijke Nederlandse Doven Sportvereniging (KNDSB), afdeling voetbal.

Nieuwe zangbundels

Op donderdag 13 februari was er een feestelijke avond voor vrijwilligers van en deelnemers aan de wekelijkse bijeenkomst 'zang op verzoek' op locatie Rustoord van DSV|Verzorgd Leven. Aanleiding hiervoor was het e-mailbericht dat vrijwilliger Cora stuurde naar vrijwilligerscoördinator José Groenveld.

Van twee kanten

Deze keer zijn we te gast bij de Johanniter vrijwilligersgroep De Stichting Haspadie K.G.K. in Katwijk aan Zee. Naast thuiszorg en terminale thuiszorg biedt Haspadie dagopvangactiviteiten aan in twee inloophuizen waar iedereen welkom is voor koffie, spelletjes en gezelligheid.

En verder

4 Maak kennis met • 5 Internationaal • 8 Rolstoelbus als sinterklaascadeau • 10 La petite bonté • 12 Zingen om te overleven • 13 Gedicht • 16 Kerstmis vieren met elkaar • 20 Te doen in • 22 Puzzel • 23 Korte berichten, spelduitreikingen • 24 In contact met

Wij vinden het heel fijn dat we u kennis kunnen laten maken met een nieuw redactielid: JOOST RÖSELAERS. Hieronder stelt hij zich aan u voor.

➤ Joost Röselaers

Sinds 2020 maak ik met veel genoegen deel uit van de redactie van het *Contactblad*. Ik ken Johanniter Nederland van de vakantieweken, waar ik vier keer aan deelnam als predikant. Ik koester de herinneringen aan de goede gesprekken tijdens de week, de onderlinge saamhorigheid die je al snel ervaart en aan de tomeloze inzet van de vrijwilligers! Ik koester trouwens ook de komische situaties en goede grappen uit zo'n week. Het is met een jong gezin nu moeilijk om aan een week deel te nemen. Ik ben blij dat ik mij via het redactiewerk toch verbonden kan blijven voelen met Johanniter Nederland!

Ik ben thans predikant van Vrijburg in Amsterdam. Tot 2017 was ik predikant van de Nederlandse Kerk in Londen. Wij hebben daar een heerlijke tijd gehad met zijn vieren en keren nog regelmatig terug naar Engeland om vriendjes van de kinderen te bezoeken. Ik schrijf veel en graag. De zondagse overdenking, maar ook als essayist van het *Financieel Dagblad* en hoofdredacteur van het politiek-wetenschappelijke tijdschrift *Idee*. Het afgelopen jaar stelde ik een bundel samen over tolerantie en een bundel met eigentijdse kerstverhalen.

Voor het *Contactblad* wil ik mij graag bezighouden met de vertaling van het christelijke gedachtegoed van de Johanniters naar onze tijd en onze dilemma's. Wat kan het ons brengen anno 2020, en hoe kunnen wij ons erdoor laten inspireren? Ik ben ervan overtuigd dat we nog veel te bieden hebben vanuit de christelijke traditie. Prachtige verhalen, veelbetekenende noties en een kader dat zin en samenhang kan bieden. Ik wil daar vooral ondogmatisch in zijn, en ik hoop dat elke lezer, kerkelijk of niet, zich erin zal herkennen en er enige inspiratie aan zal ontfen!

JOOST RÖSELAERS

'Ik ben ervan overtuigd dat we nog veel te bieden hebben vanuit de christelijke traditie. Prachtige verhalen, veelbetekenende noties en een kader dat zin en samenhang kan bieden.'

➤ Eerste Europese EHBO-richtlijnen

Voor het eerst is er een pakket Europese richtlijnen voor Eerste Hulp. Deze werden in december in Brussel officieel openbaar gemaakt.

De richtlijnen zijn ontwikkeld onder de vlag van Johanniter International (JOIN) door een internationaal team van artsen en experts. JOIN is een koepel van Europese Johanniter organisaties waar ook Johanniter Nederland deel van uit maakt.

Core business

Bij veel Johanniter organisaties in het buitenland behoren het verlenen van eerste hulp, het inzetten van EHBO'ers bij evenementen en het geven van EHBO-trainingen tot de belangrijkste activiteiten. Zo wordt door de Duitse en Engelse Johanniters een breed scala aan trainingen aangeboden aan volwassenen, jongeren en kinderen. Ook verzorgen onze buitenlandse collega's ambulance diensten, ontwikkelen ze apps om te ondersteunen bij medische noodsituaties en bieden ze tal van andere diensten en middelen op het gebied van EHBO.

Primeur

Binnen JOIN wordt samengewerkt in diverse werkgroepen en gezien de nadruk op EHBO bij veel van onze zusterorganisaties in het buitenland, is het niet verwonderlijk dat dit een belangrijk thema is. 'Wij geloven dat het promoten van EHBO ons allen ten goede komt omdat je met de juiste kennis een leven kunt redden', zegt Johannes Bucher, voorzitter van JOIN. Vanuit deze gedachte heeft de medische werkgroep van JOIN een paar jaar gewerkt aan het ontwikkelen van een Europese EHBO-gids. Een gigantische klus, want elk land heeft zijn eigen wet- en regelgeving op het gebied van EHBO. Voor het eerst in de geschiedenis zijn deze zo samengevoegd, dat de gids in elk Europees land te gebruiken is als EHBO-handboek.

Voor iedereen

De JOIN richtlijnen omvatten alle belangrijk onderwerpen van EHBO. Ze bieden ook een oplossing

in situaties waarbij aan elkaar grenzende landen moeten samenwerken op het gebied van Eerste Hulp. Het handboek richt zich niet alleen op EHBO'ers, maar is goed bruikbaar voor mensen zonder diploma die willen weten hoe je moet handelen bij een ongelukje of in een noodsituatie.

Gratis verkrijgbaar

De JOIN richtlijnen zijn verkrijgbaar in vijftien talen: Deens, Duits, Engels, Ests, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, Italiaans, Lets, Nederlands, Pools, Spaans, Zweeds en in het Arabisch. De vraag was hoe de JOIN EHBO-richtlijnen het beste op de markt te brengen. Uiteindelijk is besloten het handboek kosteloos ter beschikking te stellen. Wij zijn heel blij dat op deze manier ook alle vrijwilligers van Johanniter Nederland gratis een Nederlandse versie van het handboek kunnen krijgen. Maak er vooral gebruik van! ➤

KATINKA KERSTING

Richtlijnen

Voor een gratis download van de JOIN Europese EHBO-richtlijnen ga naar:

➤ www.firstaidjoin.org ➤

➤ Het is stil langs de lijn...

Dat vrijwilligerswerk de smeerolie van onze maatschappij is, daar twijfelt niemand aan. Het verenigingsleven draait daarop. In dit nummer besteden we aandacht aan een sportvereniging. Een bijzondere sportvereniging. We waren te gast bij de Koninklijke Nederlandse Doven Sportvereniging (KNDSB), afdeling voetbal.

De KNDSB biedt verschillende sporttakken aan: atletiek, bowling, fietsen, golf, judo, schaken, schieten, squash, tennis, voetbal, volleybal en zwemmen. Binnen deze sporttakken zijn vaak meerdere sportverenigingen actief.

Voetbal

Al sinds 1928 worden interlands gespeeld tegen nationale voetbalteams voor doven, vriendschappelijk en op Wereld- en Europese Kampioenschappen en op de Deaflympics (Olympische Spelen voor Doven). Ik was te gast bij een training-oefenwedstrijd van het Nationale Doven voetbal Elftal (NDE) voor de jeugd van 0-21. Het team bestaat uit dertig spelers die er zin in hebben en er hard voor trainen.

Uit heel Nederland

Het regent en er staat een windkracht acht op het oefenveld van Sporting Almere. In de verte horen we het enthousiasme van Almere supporters, bij ons is het stil langs de lijn. Deze jongens zijn lid van de drie veldvoetbalteams, geformeerd uit verenigingen in Groningen, Amsterdam, Utrecht, Rotterdam, Eindhoven, Breda en Nijmegen. De meesten spelen ook bij een 'horende' club. Een meisjeselftal is er nog niet, er zijn wel zaalvoetbal vrouwenteams. Als je mee wilt doen, moet je doof of heel slechthorend zijn. Bij aanmelding moet een audiogram worden overlegd.

Als de scheids fluit

De dove jongens spelen net zo fanatiek als hun horende collega's. Alle hulpmiddelen moeten af, zodat iedereen gelijk is. De wedstrijd duurt twee keer vijfenveertig minuten, door de handicap is de effectieve speeltijd iets minder omdat door het niet horen van de fluit of het geroep er telkens even wordt doorgespeeld. Maar meestal weten de

jongens dondersgoed dat een actie niet geoorloofd is en dan is een sanctie van de scheidsrechter snel opgemerkt. Soms is er een tolk gebarentaal aanwezig, maar vaak niet, immers men is onder elkaar. Door middel van armzwaaien moedigen de toeschouwers de jongens aan.

Veel te regelen

Luuk Ruinaard vormt samen met Michael de Vet en Roel de Witte het bestuur van afdeling voetbal. Zij zijn de drijvende kracht achter het zaal- en veldvoetbal. Vanaf zijn 17^e is Luuk aan de vereniging verbonden. Hij voetbalde in het Nederlands dovenelftal en daarna vervulde hij diverse bestuursfuncties. Hij regelt nu samen met Peter van Brakel alles rond de wedstrijden van het veldvoetbal en de inzet van vrijwilligers. Een voorwaarde voor deelname aan internationale wedstrijden is dat de spelers zelf zorgen voor een eigen bijdrage in de kosten. Luuk helpt hen daarbij. De prioriteit is nu jongeren onder de 21 enthousiast te maken voor de voetbalsport want 'sport en sociale contacten zijn heel belangrijk'.

Vrijwilligers

Trainers en een fysiotherapeut worden betaald overeenkomstig de KNDSB-richtlijnen, alle andere werkzaamheden worden verricht door zo'n twintig vaste vrijwilligers. Daarbij moet je denken aan het besturen en begeleiden van het Nederlands elftal, het elftal onder 21, mannen- en vrouwenzaalvoetbal, scheids- en grensrechters en de inzet van vrijwilligers bij de competities in de zaal. 'Vrijwilligers zijn voor ons heel belangrijk, zonder hen lukt het niet, dan klappt alles in elkaar', zegt Luuk. 'En onze vrijwilligers zijn bijzonder betrokken en hebben er heel wat voor over. Er moeten nogal wat kilometers worden gereden en die worden meestal betaald

uit eigen zak. Gelukkig is het tot nu toe gelukt om bij internationale wedstrijden hun reis- en verblijfskosten voor onze rekening te nemen.'

Sponsors

'We hebben geen vaste sponsor en het kost dus heel veel tijd om bedrijven en particulieren enthousiast te maken. We hebben een kledingsponsor, tegen vijftig procent van de kosten beschikken we straks over mooie wedstrijdkleding. Als tegenprestatie zullen wij die firma aanbevelen bij clubs van onze vereniging en eigen clubs van de jongens. Maar die resterende vijftig procent hebben we helaas nog niet in kas... De KNVB sponsort ons niet, de reden daarvan is dat ze dan alle andere bijzondere elftallen (daklozen, politie, militairen enz.) moeten sponsoren. Voor

elk toernooi gaan we dus op pad en schrijven we brieven om de benodigde gelden bijeen te krijgen.'

Voor meer info en het wedstrijdprogramma zie www.kndsb.nl

Het blijft stil

De wedstrijd is voorbij en het is nog steeds stil langs de lijn. Ook op het veld, maar daar borrelt en bruist het nog zichtbaar bij de jongens. In gebarentaal vertellen ze elkaar wat ze van de wedstrijd vonden. Het zal nog wel even duren voordat hun adrenaline-spiegel daalt... JOKE BOS

Deaf Soccer Academy

Deaf Soccer Academy ondersteunt kinderen van 4 tot en met 18 jaar met een auditieve beperking, die hun voetbalniveau en/of voetbalplezier willen verhogen en/of vergroten. Daarbij zal Deaf Soccer Academy de kinderen individueel en als team begeleiden. De communicatie is van uiterst belang, dus gebarentaalvaardige trainers zijn een voorwaarde. Daarnaast kan Deaf Soccer Academy kinderen met een auditieve beperking binnen hun eigen (horende) club ondersteunen, waardoor hun voetbalniveau omhoog getild kan worden. Voor meer info www.deafsocceracademy.com

Luuk Ruinaard

➤ Rolstoelbus als sinterklaascadeau

Sinterklaas bracht in december een bijzonder cadeau naar drie zorginstellingen waar Johanniter vrijwilligers actief zijn: een Johanniter rolstoelbus. Met deze bussen worden uitstapjes mogelijk voor bewoners, cliënten en ouderen uit de wijk die slecht ter been zijn.

De bussen zijn via een leaseconstructie gefinancierd door Johanniter Nederland en worden gedurende een periode van zeven jaar ter beschikking gesteld aan de zorginstellingen. Omdat de oplevering van de bussen eind november viel, besloten we Sinterklaas in te zetten bij de overdracht van de bussen.

Feestelijke bijeenkomsten

Drie maal kwam de Goedheiligman aanzetten met een rolstoelbus. Op 20 november bij de DrieGasthuizenGroep in Arnhem, op 28 november bij Huis ter Leede in Leerdam en op 3 december bij Zorgstroom in Middelburg. Op alle locaties werd hij feestelijk ontvangen door bewoners, medewerkers, vrijwilligers, chauffeurs en belangstellenden. Sinterklaas las een gedicht voor waarin het doel van zijn komst werd uitgelegd. Vervolgens werden de sleutels van de bus aan de directeur of bestuurder van de instelling overhandigd. Daarna was er nog een gezellig samenzijn met hapjes, drankjes en muziek voor bewoners en genodigden.

Tourritten en hartenwensen

De bussen werden meteen ingezet en er zijn al vele uitstapjes gemaakt naar markten, tuincentra en pannenkoekenhuizen. Ook worden de bussen gebruikt om cliënten van de ene locatie naar een bijeenkomst op een ander locatie te brengen of om een tourrit door een mooi landschap te maken. Ze worden ook ingezet bij het vervullen van hartenwensen, bijvoorbeeld een bezoekje aan de oude woonplaats of een weerzien met een dierbare. En van dit soort mooie uitstapjes zullen er komende jaren nog vele volgen. Met veel dank aan alle enthousiaste chauffeurs! ➤

KATINKA KERSTING

*...van dit soort mooie uitstapjes
zullen er komende jaren nog vele
volgen...*

*Wat maakt leven de moeite waard? ~ Welke gebeurtenissen in je leven gaven /
geven je een gevoel van zinvolheid? ~ Op welke momenten voel(de) je je gelukkig? ~
Hoe kijk je aan tegen ouder worden, achteruitgang, en mogelijke aftakeling? ~
Hoe ervaar je afscheid en verdriet? ~ Aan wie behoren wij toe?*

➤ La petite bonté (de kleine goedheid)

Een tijdje geleden stond er een essay in dagblad Trouw van de filosoof A.W. Prins.

De titel ervan was: 'Beter wordt het niet'. In het essay vertelt de filosoof over een persoonlijke ervaring.

In 2014 is zijn vrouw overleden, veel te jong. Het leven viel hem zwaar toen ze er niet meer was. Het lukte hem niet om over zijn verlies heen te komen. De scherven van zijn leven kwamen maar niet bij elkaar, vandaar dat er een foto van een gebroken bordje bij het artikel stond afgebeeld.

En zo kreeg hij op een gegeven moment op aanraden van vrienden 'een personal coach'. Tijdens het eerste gesprek stelde deze coach hem een zogenaamde 'beslissende vraag', die vraag luidde: 'waar ben jij over twee jaren?' Daar kon Prins niet over nadenken. Hij was immers aan het overleven, hij leefde van dag tot dag. Kennelijk was 'verdrietig blijven' geen optie voor de coach. En dat is iets kenmerkends voor onze tijd, aldus Prins. Wij maken met zijn allen deel uit van een 'mooi weer-samenleving'. Problemen zijn er om opgelost te worden. Wie

zich in het donker voelt, die moet weer licht gaan zien en liefst zo snel mogelijk.

Als je in een dal zit, dan verwacht de omgeving dat je er sterker uit gaat komen. Je kunt namelijk van jouw kwetsbaarheid jouw kracht maken – wordt er beweerd. Prins zegt in zijn essay: 'Dat is lang niet altijd het geval. Na een ingrijpende ervaring blijf je voelen dat het bestaan broos is. Van dat gevoel hoef je geen afstand te nemen. Nee, je moet er soms in blijven. Je moet er soms mee leren leven. Het wordt lang niet altijd beter.' Prins citeert de dichter Rainer Maria Rilke, die ooit gezegd heeft: 'Wie spreekt er van zegevieren? Doorstaan is alles.'

'Hulpverleners', zegt Prins, 'zouden zich meer bewust moeten zijn van de broosheid van het bestaan'. En dat geldt niet alleen voor hulpverleners, maar ook

voor vrijwilligers en in zekere zin ook voor familieleden en vrienden. Dat zou de afstand tot de ander immers kleiner kunnen maken. En het zou ruimte maken voor hartelijkheid. En dat laatste – hartelijkheid – dat is waar een gebroken mens volgens Prins het meest van alles behoefte aan heeft. Dat is pas helend, hartelijkheid.

Dit essay deed mij denken aan een boek dat ik momenteel in verschillende gespreksgroepen bespreek: *De kunst van het ongelukkig zijn* van de Belgische psychiater Dirk de Wachter. De Wachter maakt een zelfde analyse als Prins van onze samenleving en de wijze waarop wij met elkaar omgaan. Een omgang waarin geen ruimte is voor kwetsbaarheid en verdriet. Volgens De Wachter zijn we in de Westerse wereld doorgeschoten in ons streven om gelukkig te zijn, en om alles maar leuk te moeten vinden.

Dirk de Wachter heeft als psychiater – in Nederland is het niet anders – eindeloze wachtlijsten. Deze mensen komen bij hem, omdat ze niemand anders hebben om over hun ongeluk te spreken. 'Het ongelukkig zijn wordt niet meer gedragen in onze westerse wereld, het wordt ondergebracht bij de therapeut. Vaak hoor ik: 'Dokter, met u kan ik spreken, u bent de eerste en enige aan wie ik dit heb verteld.' Dan denk ik: dit is mijn taak, maar het is niet goed dat we alleen tegen betaling over verdriet kunnen praten.'

De Wachter roept ons op om meer naar elkaar te luisteren. Om hartelijkheid te tonen. Want dat is inderdaad helend, zoals A.W. Prins stelt. De Wachter heeft daar een prachtige term voor, die hij ontleent aan de Franse filosoof Emma-

nuel Levinas: *la petite bonté*, oftewel: de kleine goedheid. Het gaat daarbij om een vorm van engagement dat zich voltrekt tussen twee mensen, heel concreet, waarbij de een ernaar streeft de ander op een respectvolle manier bij te staan.

We raken hierbij aan de kern van het werk van Johanniter Nederland. Kleine goedheid tonen, hoe vaak gebeurt dat niet op vakantieperiodes en op andere momenten in het vrijwilligerswerk. Je ziet elkaar, je hoort elkaar aan, je toont hartelijkheid. Ik heb er meteen allerlei concrete voorbeelden bij van vakantieperiodes waar ik bij aanwezig was. Dit is overigens zeker niet een taak voor alleen de predikant of geestelijk verzorger. Zowel Prins als De Wachter zeggen heel stellig dat ieder van ons hartelijkheid, kleine goedheid kan tonen aan een ander. Het is een gave die wij in ons hebben. Het doet mij aan Jezus denken, die als geen ander hartelijkheid toonde aan een ieder die op zijn pad kwam.

Hoe doe je dat tenslotte, hartelijkheid tonen? In een andere context stelde ik met een aantal collega's vragen op 'om verder te bespreken'. Vragen die het gesprek op gang kunnen brengen, als je vermoedt dat de ander dat nodig heeft. Ik geef ze tenslotte als handreiking mee. In de hoop dat er nog veel momenten van hartelijkheid en kleine goedheid gedeeld mogen worden binnen Johanniter Nederland, maar ook daarbuiten! ➤

JOOST RÖSELAERS

➤ Zingen om te overleven

In 2019 en 2020 herdenken we dat er op 5 mei 1945 een einde kwam aan de Tweede Wereldoorlog, 75 jaar geleden. Voor het hele Koninkrijk der Nederlanden kwam die bevrijding op 15 augustus in datzelfde jaar met de capitulatie van Japan.

Sindsdien mogen we in vrijheid leven, een vrijheid die we koesteren, maar vooral moeten doorgeven aan volgende generaties. Onze vrijheid is hard bevochten, heeft velen het leven gekost op het slagveld, ter zee en in de lucht, in (concentratie)kampen, in verzetsacties, bij bombardementen, in de hongerwinter en het leven van (Joodse) onderduikers en degenen die de moed hadden hen te helpen.

Herdenken

Ter herinnering aan die miljoenen slachtoffers zijn we op 4 mei twee minuten stil uit dankbaarheid voor het offer dat zij voor onze vrijheid brachten. In die twee minuten stilte denken we aan het leed dat de strijders voor onze vrijheid hebben doorgemaakt. Aan de velen die vermoord zijn in de concentratiekampen, aan hen die de verschrikkingen overleefden maar verder moesten met een afschuwelijk oorlogstrauma. Op 15 augustus vindt de officiële herdenking plaats van alle slachtoffers van de Japanse bezetting. Door het hele land worden op beide dagen evenementen georganiseerd. Voor meer info zie www.4en5mei.nl en www.15augustus1945.nl

Overleven

In een vrouwenkamp op Palembang op Sumatra zochten gevangenen tijdens de Tweede Wereldoorlog een manier om alle ellende het hoofd te kunnen bieden en om het oorlogsleed dragelijker te maken. Ze herinnerden zich klassieke muziekstukken, maar muziekinstrumenten hadden ze niet. Daarom besloten ze om orkestmuziek te gaan zingen, zonder woorden. Ze kozen daarvoor als eerste het *Largo* uit de negende Symfonie 'The New World' van Antonin Dvořák. Dit werd het eerste concert waar zelfs de Japanse bewakers stil naar bleven luisteren. Helen Colijn, die het kamp overleefde, schreef in haar boek *De kracht van een lied; overleven in een vrouwenkamp*: 'Het was muziek die

uit de hemel kwam, een wonder door God gegeven in dit gruwelijke kamp.'

Herleven

NPO Radio 4 wil ter gelegenheid van 75 jaar bevrijding dit concert laten herleven en biedt daartoe een vierstemmig vocaal arrangement van het *Largo* aan, geschikt voor ensemble of koor met sopraan, alt, tenor en bas. Met gratis downloadbare bladmuziek, een professionele opname van het arrangement en meezingversies. Wil je dit initiatief volgen of wil je hier meer over weten? Kijk dan op www.nporadio4.nl of stuur een e-mail aan info@radio4.nl 📧 JOKE BOS

Bron: Radio 4

Bloemen bij het Indisch monument (foto's © Sabrina Luthjens)

Twee minuten

Twee minuten terug denken

herdenken

meeleven met de slachtoffers

op een plek

waar we geen oorlog willen kennen

Twee minuten terug denken

bedenken

Hoe het voor hen was

Twee minuten stilte

om te laten zien

wat het voor ons betekent

dat wij

vrijheid kennen

Twee minuten stilte

op een plek

waar

vrijheid is

WENDELIN BAAKSMA

DE GEEST OVERWINT

➤ Nieuwe zangbundels

Op donderdag 13 februari was er een feestelijke avond voor vrijwilligers van en deelnemers aan de wekelijkse bijeenkomst 'zang op verzoek' op locatie Rustoord van DSV|Verzorgd Leven.

Aanleiding hiervoor was het e-mailbericht dat vrijwilliger Cora stuurde naar vrijwilligerscoördinator José Groenveld.

E-mail van Cora:

Een tante van mij werkt in een zorginstelling in Hendrik Ido Ambacht. Deze instelling valt onder een stichting. De stichting heeft, voor de huizen die daar onder vallen, nog niet lang geleden zangbundeltjes uitgegeven. Twee soorten, algemene gezangen en gezangen rondom christelijke feestdagen. Nu was ik helemaal wég van deze mooie bundels en vroeg aan mijn tante of die evt. te koop zijn. Bij zang op verzoek zitten we namelijk met hele oude bundels waarvan we soms niet eens de wijs van de gezangen weten. Om een lang verhaal kort te maken; is er budget voor nieuwe zangbundeltjes? Graag hoor ik van je of dit mogelijk is.

Gehonoreerd

José: 'Ik vond het een leuk initiatief. Hierop heb ik de directeur van Johanniter Nederland, Lidwien van der Reep, benaderd en het verzoek bij haar neergelegd of Johanniter Nederland bereid was de kosten voor de aanschaf van vijftig nieuwe boekjes op zich te

nemen. Daar werd over nagedacht... Een week later kreeg ik een positief antwoord!'

Feestje

Dat moest gevierd worden. José nodigde op donderdag 13 februari de vrijwilligers uit die er iedere donderdagavond voor zorgen dat er voor de cliënten somatiek en psychogeriatricie een mooie avond wordt verzorgd. Er was eerst een korte vergadering, daarna gingen alle vrijwilligers met de nieuwe boekjes op de foto en toen de klok 19.00 uur sloeg was er werk aan de winkel. Een deel van de vrijwilligers haalde de cliënten uit hun appartement of van de psychogeriatricie afdeling. Anderen verbouwden de zaal, zetten de kopjes klaar en de nieuwe zangbundels werden op tafel gelegd.

Evergreen

'Zang op verzoek' kent een lange geschiedenis. José: 'Zevenendertig jaar geleden is vrijwilligster Nellie den Breejen begonnen met de activiteit 'zingen rond het orgel'. De cliënten konden verzoeknummers indienen. Zo is de naam 'zang op verzoek' ontstaan. Door de jaren heen, waarin we overgingen van het oude naar het nieuwe Rustoord, is er altijd behoefte

gebleven aan deze activiteit. Op dit moment is de belangstelling enorm. Er is nu een team van achttien vrijwilligers gevormd dat, volgens een rooster, iedere donderdagavond ervoor zorgt dat gemiddeld dertig cliënten een mooie avond beleven!'

Aandacht voor elkaar

De activiteit behelst meer dan zingen alleen. Er wordt begonnen met een kopje koffie/thee en een aantal cliënten kiest een verzoeknummer. Er wordt stilgestaan bij het lief en leed van die week en er is gelegenheid voor een gebed of een gedicht. Cliënten kunnen ook zelf iets meenemen of voorlezen. Mensen die door ziekte of om een andere reden kort of lang niet bij de activiteit aanwezig kunnen zijn, krijgen een zelfgemaakte kaart vol met handtekeningen.

Tot slot

José: 'Een woord van dank aan Johanniter Nederland voor de gulle gaven! Zang op verzoek kan weer jaren door met de nieuwe zangbundels (met grote letters en een ringband). Dank ook aan de vrijwilligers die met veel enthousiasme, betrokkenheid en naastenliefde zorgen voor een muzikale avond!' ➤ KATINKA KERSTING

Jurre, een jonge organist in opleiding die met zijn moeder meekomt als vrijwilliger..

➤ Kerstmis vieren met elkaar

De kerstvakantie die Johanniter Nederland organiseerde was een groot succes.

Karel Greven ging mee als vrijwilliger en doet verslag.

‘Wat zitten we hier gezellig’, zegt een van de gasten. Het is tweede kerstdag. We zitten samen met de andere gasten van de kerstvakantie in de zitkamer van het Jachthuis van Havezate Den Alerdinc in Laag Zuthem. We zijn net terug van een huifkar-tocht en drinken warme chocolademelk met een stuk kerstbrood. Door de grote ramen hebben we uitzicht op weilanden, een bosrand en een terras. Op het terras zijn vuurkorven aangestoken zodat de kerstsfeer compleet is.

Van maandag 23 tot en met vrijdag 27 december organiseerde Johanniter Nederland de eerste kerstvakantie voor alleengaande ouderen. Samen met elf vrijwilligers vierden de negentien gasten het kerstfeest. De dagen stonden in het teken van ‘aandacht’; voor elkaar en voor de mooie en goede dingen in het leven. In de nieuwe Johanniter bussen verkenden we het mooie gebied langs de IJssel. Kronkelende dijken, een pontje om de rivier over te steken en het indrukwekkende Kasteel Het Nijenhuis met beeldentuin. Een terugkerend thema was koffie met een lekker taartje. De leukste plek daarvoor was wel boven in een oude watertoren De Koperen Hoogte langs de A28. Terwijl we daar zaten, draaide de hele bovenste verdieping langzaam rond zodat we een steeds wisselend uitzicht op de omgeving van Zwolle hadden.

Naast de zitkamer in het Jachthuis ligt de grote eetkamer. Eigenlijk was dat de echte centrale plaats van de week. We ontbeten er en speelden er spelletjes. We luisterden er naar een mooi kerstverhaal van Bard Bothe met herdershond Rutte in de hoofdrol. Op kerstavond speelden we er de kerstbingo, eerste kerstdag hadden we er ons feestelijke diner. Na afloop van het diner keken we gezamenlijk naar het uitbundige optreden van het orkest van André Rieu. Tweede kerstavond zongen we samen Nederlandse en Engelse kerstliederen, begeleid door een pianist.

Vanuit de eetkamer zag je de oude Havezate Den Alerdinc liggen. Op uitnodiging van de kasteelheer

zijn we daar op bezoek geweest. Vol enthousiasme vertelde hij hoe hij het grote huis restaureert en een nieuwe bestemming geeft. En vooral ook, hoe het huis als bijzondere vergaderlocatie een belangrijke rol heeft gehad in de ontspannende verhoudingen tussen Oost en West. Belangrijke internationale staatslieden zoals Willy Brandt en Henry Kissinger spraken er over de toekomst van Europa.

Tijdens deze vakantie was er echt aandacht voor elkaar. Een luisterend oor. Een arm om de schouder. En vooral oprechte interesse in elkaars levensverhaal. Dat maakte deze kerstweek tot een bijzondere ontmoeting tussen gasten en vrijwilligers. Kortom, het was een week waarin we het met elkaar goed hadden. Al kon niet iedereen winnen met Scrabble. Maar dat was ‘all-in the game’.

KAREL GREVEN

In deze rubriek zetten we het verhaal van een vrijwilliger naast het verhaal van iemand voor wie deze vrijwilliger zich inzet.

➤ Stichting Haspadie K.G.K.

Vandaag zijn we te gast bij de Johanniter vrijwilligersgroep De Stichting Haspadie K.G.K. in Katwijk aan Zee. Naast thuiszorg en terminale thuiszorg biedt Haspadie dagopvangactiviteiten aan in twee inloophuizen waar iedereen welkom is voor koffie, spelletjes en gezelligheid.

Mevrouw Van Duijn is gastvrouw bij de dagopvangactiviteiten in de Pniëlkerk. Deze vinden plaats op iedere dinsdag- en vrijdagochtend. Mevrouw Van Duijn vertelt dat deze ochtenden bedoeld zijn voor mensen uit de buurt die nog zelfstandig wonen, maar het moeilijk vinden om de dag door te brengen. Hier wordt de mogelijkheid geboden om anderen te ontmoeten onder het genot van een kopje koffie of thee. Ook wordt één keer in de maand voor een klein prijsje soep met een broodje en een toetje geserveerd. Naast een gezellig praatje worden er allerlei spelletjes gedaan zoals domino en varianten daarop, en anderen zijn weer dol op sjoelen. Ook wordt er ook veel gebreid. De truien en vesten die gemaakt worden, gaan allemaal naar Minsk in Wit-Rusland om de mensen daar weer te helpen.

Activiteiten

Alleen in de zomer is er zo'n tweeënhalve maand geen inloophuis. Mevrouw van Duijn: 'We organiseren dan wel een terugkomdag waarop we erop uitgaan zodat de mensen elkaar in die periode toch kunnen blijven zien. Zo hebben we onlangs de Orchideehoeve in Luttelgeest bezocht, met een lunch. Dat was erg geslaagd. Ook gaan we weleens naar een buffet bij Van der Valk. Daarnaast organiseren we af en toe een high tea met bingo. En tussen kerst en oud en nieuw zorgen we voor een warm en koud buffet met keurig gedekte tafels. Dat is een feest, werkelijk waar. Onze coördinator, mevrouw Geene, zet zich met hart en ziel in voor deze activiteiten. Ze is altijd heel precies met de aankleding en het is fantastisch om de mensen op die manier te kunnen ontvangen. Vandaag krijgt iedereen een

stukje appeltaart mee naar huis. Die heeft mevrouw Geene van de bakker gekregen omdat hij een beetje mislukt was. Maar met de smaak is niets mis!'

Kletsen

Mevrouw Verhaegh is al geruime tijd bezoeker van de inloepochtenden. Eerst nog samen met haar man, maar hij is vorig jaar helaas overleden na bijna zestig jaar samen zijn. Ze vindt het erg fijn om hier te komen en er op terug te kunnen vallen. 'Twee keer in de week kun je langs gaan, het is geheel vrijblijvend. Vaak wordt er meer gekletst dan spelletjes gedaan, zelf ben ik meer van het kletsen. Ook worden er veel geintjes gemaakt, ik zeg altijd maar: dat moet kunnen. Er zijn ook vrouwen die lekker zitten te breien en sommigen nemen hun eigen hobbydingen mee.'

Vakantie

'Ook heb ik me opgegeven voor de Johanniter vakantie in december. We moesten loten, er konden drie mensen van de inloepochtenden mee. Ik moest er eerst nog wel over nadenken omdat het zo kort na het overlijden van mijn man was. Maar mijn kinderen zeiden: 'Als je dat wilt, moet je lekker gaan!' Gelukkig werd ik ingeloot en het was juist prettig om niet thuis te zijn met de feestdagen, het gaf afleiding. We werden op maandag opgehaald en op vrijdag weer teruggebracht. We hebben die vakantie erg gelachen met z'n drieën. Er was zalig eten maar er werd van tevoren niet bekend gemaakt wat dat zou zijn. Toen ze op dinsdag met kroepoek kwamen, wisten we het echter wel... Sommigen dronken een drankje bij het eten, ikzelf niet. Het was erg gezellig. Ook waren er veel leuke activiteiten, zo zijn we met de huifkar uit

Mevrouw Verhaegh,
meneer Freke

Mevrouw van Duijn

'Tegenwoordig zeg ik alles voor de inloepochtend af, ik maak nooit andere afspraken op dinsdag en vrijdag.'

rijden geweest. Ik kan me nog goed herinneren dat we door een gat reden, dat was goed te merken.'

Vrijhouden

Voor meneer Freke was het een enorme klap toen veertien jaar geleden zijn vrouw overleed. 'Ik heb toen echt opvang nodig gehad, anders was ik er onderdoor gegaan, ik zat vol stress. De hulpverlener heeft er anderhalf uur over gedaan om binnen te komen, dat was echt een schat van een mens. Gelukkig heb ik zo'n twaalf jaar geleden besloten naar de inloepochtenden gegaan. Voor die tijd zat ik de hele dag films in het donker te kijken. Tot iemand tegen me zei: 'Wat ben jij aan het doen, je moet eruit!' Tegenwoordig zeg ik alles voor de inloepochtend af, ik maak nooit andere afspraken op dinsdag en vrijdag. Zelf hou ik erg van sjoelen.'

Kerstmarkt

Ook meneer Freke ging mee met de Johanniter vakantie. 'Ik ben lekker tot rust gekomen. We waren met een man of dertig, waarvan het merendeel vrouwen. We werden uitstekend verzorgd, echt verwend. Dan wou je zelf een kommetje water halen maar werd er gezegd: 'Blijf maar zitten, komt eraan'. Een keer zijn we naar de winkels geweest, we dachten dat er een kerstmarkt zou zijn, maar die was net geweest. Toen lag er overal rommel op de grond, dat was nog niet opgeruimd. Maar we zijn er lekker op uitgegaan, zo hebben we ook twee kastelen bezocht. Ik zou zo weer gaan, maar ik wil wel eerst anderen de kans geven.'

DAVID VAN LENNEP

Er is zoveel te doen en te zien in Nederland. In deze rubriek geven wij u tips en ideeën voor uitstapjes die ook leuk zijn om samen met een oudere of met (klein)kinderen te maken.

➤ Apeldoorn

Apeldoorn: hoofdstad op de Veluwe! Met die zin roept de gemeente bezoekers op om langs te komen. En eerlijk is eerlijk, Apeldoorn heeft inderdaad veel te bieden. Wij werden tijdens ons bezoek aangenaam verrast door een bijzondere mix van cultuur, natuur en het stadse Apeldoorn.

De allerleukste manier om naar Apeldoorn te reizen is met de Veluwe Stoomtrein Maatschappij. In Eerbeek stappen we op. Een heuse stoomlocomotief met grote rookpluim voert ons over een meer dan honderd jaar oud spoortracé door een van de mooiste delen van de Veluwe. We zitten in een oude wagon en wanen ons bijna Harry Potter die op weg is naar zijn vrienden op de toverschool in Zweinstein. Halverwege de rit komen we in Beekbergen. Daar is het Museumdepot gevestigd. Het vormt het hart van dit spoorwegmuseum. We hebben drie kwartier de tijd om de vele oude locomotieven en wagons te bewonderen. Ze staan te midden van veel historisch materieel en een paar oude treingebouwtjes. Daarna gaat de reis verder naar station Apeldoorn. Op de website van de VSM staat de dienstregeling: www.stoomtrein.org/rijdagen/index.html

Apeldoorn is een heel groene stad met veel parken en brede lanen waaraan Jugendstil huizen staan. Deze kunststroming was heel populair in de periode van 1890 tot 1914. De belangrijkste inspiratiebron van deze kunststroming is de natuur en dat zie je erin terug. De motieven zijn vaak langstelige, gracieus gestileerde planten en bloemen, vogels en meer. En omdat Apeldoorn midden in het groen ligt,

past het hier heel goed. Op de website www.apeldoorn-binnenstad.nl/stadswandelingen staat een wandeling langs de mooiste huizen.

Het centrum van Apeldoorn is gezellig. Maar het is niet te vergelijken met de historische steden die we eerder bezochten. Dat komt omdat er veel nieuwe gebouwen staan. Toch vind je in winkelstraat de Hoofdstraat het nostalgische Raadhuisplein. De ideale plek om even uit te rusten. Zoals de naam al doet vermoeden, vind je het voormalige oude Raadhuis van Apeldoorn op dit plein. Dit monumentale pand zorgt voor een adembenemend aanzicht en is sfeerbepalend. Zodra de zon zich laat zien, zijn hier veel terrassen. Het vormt ook een mooie plek om het bezoek aan Apeldoorn af te sluiten.

Apeldoorn is vooral bekend om een aantal attracties aan de rand van de gemeente. In de eerste plaats Paleis Het Loo. Stadhouders Willem III, achterkleinzoon van Willem van Oranje, kocht in 1684 het middeleeuwse kasteel Het Oude Loo. Nadat stadhouder Willem III koning van Engeland was geworden, liet hij het paleis van 1691 tot 1694 uitbreiden met vier paviljoens (een binnen- en een buitenpaviljoen aan weerszijden van het hoofd-

gebouw) die het hoofdgebouw met de zijvleugels verbonden. De colonnades werden daarbij verplaatst naar de nieuw aangelegde tuin. Het was zijn antwoord op de pracht en praal van Versailles, het paleis van de Franse koning Lodewijk XIV, beter bekend als de Zonnekoning. Ook toen wilde men niet voor elkaar onderdoen. Koning Willem III koos juist voor Apeldoorn om de natuurlijke aanwezigheid van veel water, want hij wilde met zijn fontein in de tuin van Paleis Het Loo de fontein van Lodewijk XIV overtroeven. Omdat de Veluwe hoger ligt dan de tuin van Paleis Het Loo lukte dat. De fontein van Koning Willem III spoot het hoogst.

Het paleis is momenteel niet toegankelijk omdat het grondig vernieuwd wordt. De paleistuinen en de stallen en koetshuizen zijn vanaf 31 maart wel open. Speciaal is dat je tijdens de verbouwing met een rolstoel toegankelijke lift naar het dak van het paleis kunt gaan. Van daaraf heb je een prachtig uitzicht op de geometrische vormen van de baroktuinen en kun je ook heel goed de enorme verbouwing van het paleis volgen.

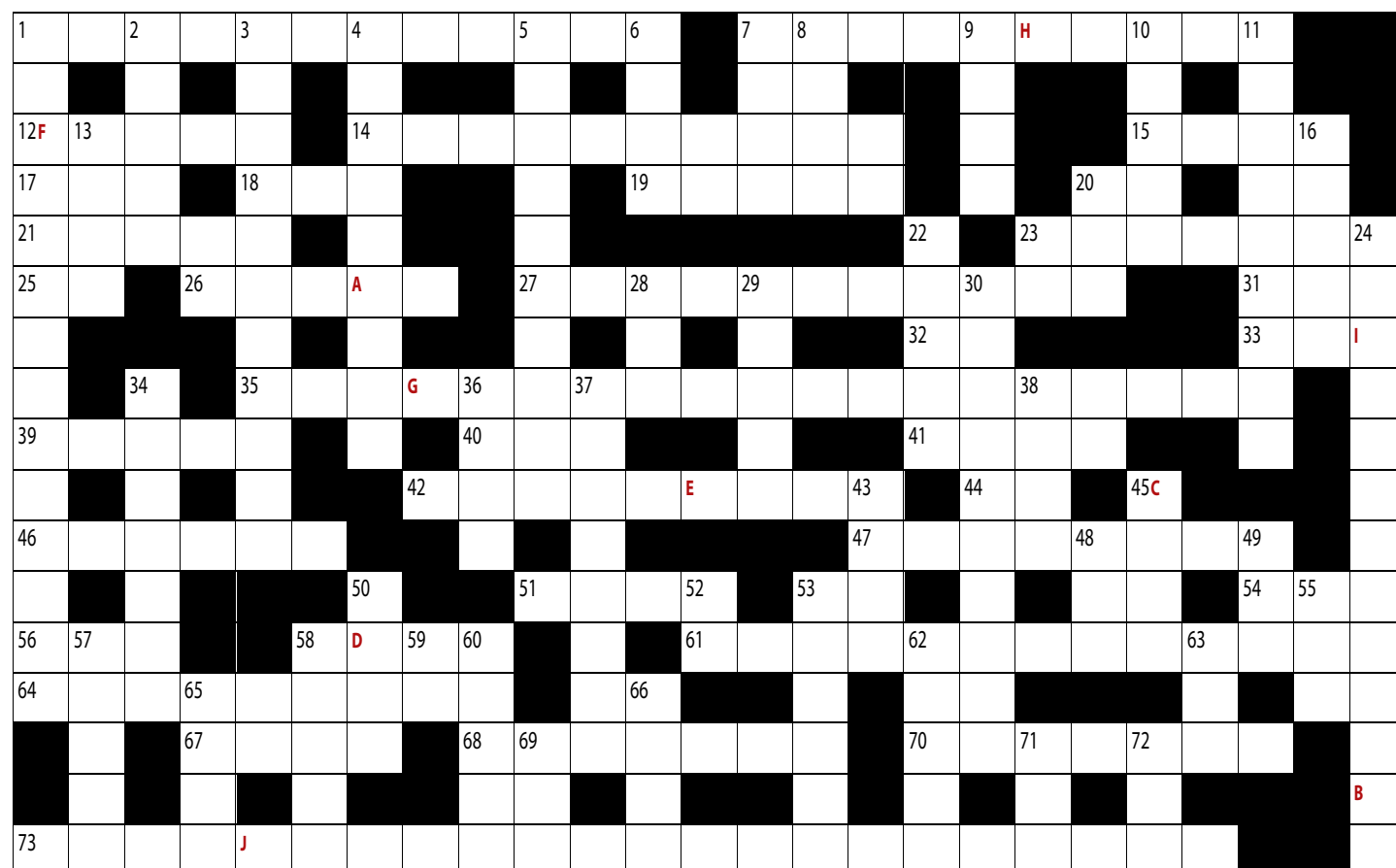
Vlak bij het paleis ligt Apenheul. Apenheul is een twaalf hectare groot park midden op de Veluwe. Tussen het groen ontdek je zo'n driehonderd apen. Daarvan loopt de helft gewoon los tussen de bezoekers! Je kan de apen dus van heel dichtbij bewonderen. De doodshoofdaapjes zijn heel nieuwsgierig en springen soms op je schouder. De andere loslopende apen komen meestal niet óp je zitten, maar zijn wel super dichtbij. Grote kans dus, dat er ineens een aap naast je voeten zit of boven je hoofd slingert. We zien in Apenheul ook apen die

niet loslopen, zoals gorilla's en orang-oetans. Zij leven niet in kooien of achter tralies, maar op grote, natuurlijke eilanden. Apenheul is open vanaf 4 april.

Apeldoorn: hoofdstad op de Veluwe. Een bezoek aan Apeldoorn is daarom niet compleet zonder een bezoek aan Het Nationale Park De Hoge Veluwe. Het is een schitterend natuurgebied. Ruim vijftig vierkante kilometer groot. De natuur is heel afwisselend. Er zijn dichte bossen en weidse heidevelden, verstuilde vennen en open stuifzanden. De Hoge Veluwe is heel bekend door de aanwezigheid van groot wild zoals wilde zwijnen, reeën, moeflons, dassen en edelherten. In september is de hertenbrons. De mannetjes herten vechten dan met elkaar om de gunst van de vrouwelijke dieren. Ze proberen elkaar te imponeren door hard te burlen, een geluid dat tussen het brullen van een leeuw en het loeien van een stier in zit. Het park is ook voor mensen die minder goed ter been zijn goed toegankelijk. Er zijn rolstoelen beschikbaar in het Kröller-Müller Museum en de beeldentuin. Tevens zijn er witte rolstoelen beschikbaar voor gebruik bij de wandelingen rondom het Museonder. Hiervoor kun je terecht bij de werkplaats van de rijwielherstellers aan het Marchantplein. ➤

KAREL GREVEN

Horizontaal

1. lekkernij; **7.** seizoenschokolade; **12.** meisjesnaam; **14.** feestje na het eigenlijke feest; **15.** museum voor moderne kunst in New York (afk.); **17.** Nederlandse norm (afk.); **18.** kloosterlinge; **19.** meisjesnaam; **20.** afdeling van politie; **21.** wit (Fr.); **23.** reddingsmiddel; **25.** Bijbeldeel (afk.); **26.** het moet niet te dicht bij komen (afk.); **27.** bereidingswijze, veel gebruikt voor het smelten van chocola; **31.** tijdperk; **32.** ruimtelijke ordening (afk.); **33.** Royal Thai Navy (afk.); **35.** keukengerei; **39.** friet; **40.** Milieueffectrapportage (afk.); **41.** overal; **42.** in de genen; **44.** dorp in Friesland; **46.** vooral ook; **47.** beroemde natuurkundige; **51.** transportmiddel; **54.** bewonderaar; **56.** Europese monetaire unie (afk.); **58.** lok; **61.** machtscheiding (politiek); **64.** voordracht; **67.** planeet; **68.** een plaats van niks; **70.** onwren; **73.** het geheel aan beleggingen.

Verticaal

1. zaad van een den; **2.** oma (it.); **3.** gelijkstelling; **4.** gesprekspartner; **5.** ouderwets kinderspel; **6.** nog net; **7.** Portugees drankje; **8.** tegen; **9.** echtgeno(o)t(e); **10.** schatten; **11.** aanbevelen; **13.** verharde huid; **16.** opmerkzaam; **20.** meisjesnaam; **22.** allegaartje; **24.** bruxisme; **28.** uitroep; **29.** Nederlands marktonderzoeksbureau; **30.** toneelstuk; **34.** monument in Brussel; **36.** einde van een gebed; **37.** bijbelboek; **38.** pulp; **43.** Nederlands warenhuis; **45.** ik kwam (Lat.); **48.** wegenbelasting; **49.** Nederlands Forensisch Instituut; **50.** dokter; **52.** motorrace; **53.** geringste; **55.** tennisterm; **57.** voorstel; **58.** sober; **59.** bolgewas; **60.** soepel; **62.** meisjesnaam; **63.** dessert; **65.** meisjesnaam; **66.** sneeuwhut; **69.** gravure; **71.** hier (Fr.); **72.** Spaans bier (merknaam)

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Stuur uw antwoord **voor 1 juni 2020** naar: redactie Contactblad, Lange Voorhout 48, 2514 EG Den Haag of naar: kersting@johanniter.nl. Vergeet niet uw naam en adres te vermelden. Onder de juiste inzendingen verloten we een prachtig gebonden boek over de Johanniter Orde. De winnaar van de puzzel van vorige keer is Kees Brouwer uit Leerdam. De oplossing was: KERSTGLITTER. 🍷

➤ Geen Johanniter vrijwilligersdag

Heel Nederland heeft te maken met de gevolgen van het Corona virus. Helaas hebben wij daarom moeten besluiten om de vrijwilligersdag die gepland stond op 9 mei te annuleren.

De reden dat we jaarlijks een vrijwilligersdag organiseren is u ongetwijfeld bekend, maar we benoemen het graag nog eens. Het is een manier van Johanniter Nederland om te zeggen: Dank jullie wel vrijwilligers! Dank voor jullie tijd, inzet en betrokkenheid! Mét jullie bereiken we jaarlijks duizenden en duizenden mensen. Mensen die dankzij jullie de hulp en aandacht krijgen die ze nodig hebben en daarmee zoveel meer kwaliteit van leven. Dank jullie wel, ook namens hen!

De dag zelf gaat dit jaar dus niet door, Maar het 'dank je wel' waar deze dag voor staat is meer dan ooit op zijn plek! Dank ook voor alle mooie nieuwe initiatieven die ontstaan omdat regulier vrijwilligerswerk op veel plekken niet mogelijk is.

Dank jullie wel vrijwilligers! Volgend jaar organiseren wij heel graag een extra mooie vrijwilligersdag voor jullie! 🍷

➤ Omzien naar elkaar

Een oudere dame bij redactielid Joke Bos in de buurt vond dit bloemetje op de stoep. Het was afkomstig van een kind uit de buurt. Dit gebaar zegt zoveel. En je ziet het overal in het land gebeuren. Omzien naar elkaar. Laten we dit koesteren. 🍷

SPELUITREIKINGEN**2019 (per abuis in vorig nummer niet geplaatst)**

20 aug Ziekenhuis Gelderse Vallei (Ede), 8 Johanniterspelden, 3 JVV-medailles
18 dec IJsselland ziekenhuis (Capelle a/d IJssel), 20 Johanniterspelden

2020

25 feb Pro-Senectute, locatie Spaar en Hout (Haarlem), 1 JVV-medaille, 1 Johanniterspeld

KORRY VOS rijdt om de week vanuit Friesland naar Haarlem om de manicure voor de bewoners van zorglocatie Spaar en Hout te verzorgen.

Toen ik nog in Bloemendaal woonde, ging ik wekelijks, maar dat is nu niet meer haalbaar. Toch heb ik de reis er ontzettend graag voor over. De mensen en het personeel zijn zo lief en ze waarderen enorm wat ik doe, dat maakt me altijd heel blij. Ik heb veel ervaring op het gebied van manicure en vind het erg fijn dit nu als vrijwilliger te kunnen doen. Mensen kunnen helemaal zelf kiezen welke behandeling ze willen. Bijvoorbeeld alleen knippen of vijlen, wel of geen nagellak of handcrème of een hand- en armmassage. Als ze dan heel trots zijn op het resultaat is dat het kroontje op mijn werk. Sommigen kunnen zelf niet knippen en willen ook niet dat dat gebeurt, maar als ik dan zegt 'het moet van de dokter', vinden ze het wel goed. Ook zijn er mensen die ontkennen dat ze een afspraak hebben. Dan gaan ze met tegenzin zitten waarna ze het snel toch gezellig vinden. Als het rustig is, neem ik de mensen mee voor een wandeling. Aan de overkant is een schitterende tuin en de bewoners weten daar ontzettend veel over te vertellen. Bijvoorbeeld welke bomen Chinees zijn of in een bepaalde periode in bloei staan. Zelf houd ik veel van tuinieren en zo leer ik ook weer interessante dingen. Als ik met de mensen bezig ben, probeer ik het altijd gezellig te maken. Dan pak ik bijvoorbeeld de kaartenbak erbij met vragen als: Wat zou je in je leven wel of niet over willen doen? Of: Wat zou je doen als je de loterij wint? Dat levert vaak de gekste antwoorden op waar iedereen erg om kan lachen. Ook doen we bijvoorbeeld kruiswoordpuzzels en daar zijn de bewoners altijd ontzettend goed in. Ik heb gemerkt dat als je leuke dingen met de mensen doet, je de leukste reacties krijgt. Er zijn mensen die de hele dag in hun stoel liggen te dutten en helemaal opleven als ze de dansvloer opgaan. Je herkent ze gewoon niet meer terug. Helaas overlijden er ook mensen, dan ben ik altijd erg aangeslagen. Afgelopen dinsdag gebeurde er wel iets heel speciaals, ik werd meegenomen naar de eetzaal, iedereen was er, en toen sprak de directrice haar waardering uit voor mijn inzet. Vervolgens kreeg ik een Johanniterspeld uitgereikt. Ik voelde me zeer vereerd, het was heel mooi, terwijl ik er eigenlijk helemaal niet van houd om in de belangstelling te staan. DAVID VAN LENNEP

